

ЛЮБОВНИТЕ ПОХОЖДЕНИЯ
НА ОЛИМПИЙСКИ БОГОВЕ И МИТИЧНИ ГЕРОИ

София, 2026

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на „Изток-Запад“.

© Петър Кърджилов, автор, 2026

ISBN 978-619-01-1648-6

Петър Кърджиров

**ЛЮБОВНИТЕ
ПОХОЖДЕНИЯ
НА ОЛИМПИСКИ БОГОВЕ
И МИТИЧНИ ГЕРОИ**

СЪДЪРЖАНИЕ

Произходът на боговете.....	7
Кронос – бащата на Зевс.....	11
Зевсовото семейство	15
Връзката с Темида	23
Зевсовото потомство.....	25
Страданията на Йо.....	31
Даная и златният дъжд	34
Леда и лебедът.....	37
Похищението на Европа.....	40
Раждането на Дионис.....	43
Близнаците Зет и Амфион	46
Посейдон и Амфитрита.....	50
Хадес и Персефона	56
Афродита – богинята на любовта.....	59
Пигмалион и Галатея	63
Хермафродит – синът на Хермес и Афродита.....	66
Пан и Сиринга	68
Акид и Галатея.....	72
Гневът на богинята.....	74
Ерос и Психея.....	77
Себелюбивият Нарцис.....	81
Афродита и Адонис	84
Ябълката на раздора	88
Девственицата Артемида	91
Златокъдрият Аполон	95
Децата на Аполон	99
Асклепий – възкресяващият мъртвите.....	104
Любовниците на Аполон	107
Едиповият комплекс	111
Терей и Филомена.....	116
Нишката на Ариадна	120
Тезей и амазонката Антиопа	125
В царството на Хадес.....	127

Краят на Тезей	130
Херакъл и Деянира	133
Отвлечането на Хубавата Елена	137
Влюбената магьосница	141
Орфей и Евридика	149
Коварната Клитемнестра	154
Менелай и Хубавата Елена	158
Магьосницата Кирка	164
Вярната Пенелопа	167
Еней – основателят на Рим	173

ПРОИЗХОДЪТ НА БОГОВЕТЕ

В началото е имало Нищо – уверява съвременната наука. Нямащо е нито пространство, нито вселена, нито галактики... Колко дълго? Не се знае – отговаря смутено науката. Тогава дори времето не е съществувало, нямащо е аршин, с който да се измери периодът на царуването на Нищото.

Древните гърци са на друго мнение по въпроса. Според техните митове в началото съществувал само вечният, безкраен и непрогледен Хаос. Макар и безжизнен, той носел в себе си извора на живота, подтика за сътворението на всемира. От него възникнал целият свят – и звездите, и планетите, и безсмъртните богове, и хората. От Хаоса произлязла и богинята Гея (Земя), която дала живот на всичко върху нея.

Могъщата и благодатна Гея родила Уран – необятното синьо Небе, което се разстало отгоре ѝ. Към него гордо се извисили високите планини, а край тях се разлял вечно шумящият Понт (Море). Уран, планините и Понт са родени от майката Гея. Баща те нямат. Как е станала цялата работа? Не се знае. Приписват я на Хаоса, сътворил покрай другото и всичко ожи-

Уран (Небето) и Гея (Земята)

Произходът на света и боговете според гръцката митология

вотворяващата Ерос (Любов). Тъкмо нейната могъща сила била вградена в основите на създаващия се свят. Но редом с нея Хаос предизвикал появата и на всяващия ужас Тартар – мрачна стихия, обитаваща пълната с вечна тъма бездна в недрата на земята. Хаос родил още вечния Ереб (Мрак) и тъмната Нюкта (Нощ), от които пък произлезли безспирният Етер (Светлина) и радостната светла Хемера или Химера (Ден). Светлината се разлетяла по света и окъпала простора. Оттогава нощта и денят започнали да се редуват.

Скоро Уран станал властелин на света, оженил се за майка си Гея и двамата сътворили шестима синове и шест дъщери – титаните и титанидите. Освен тях Гея родила още шестима великани – трима циклопи с по едно око на челото и три грамадни като планини петдесетглави и сторъки същества. Като видял тези чудовища, баща им Уран се ужасил от техния външен вид и ги захвърлил в недрата на земята.

Гея опитала и от любовта на другия си син – Понт. Тяхна рожба бил драконът Форкис, владетелят на морската бездна. От брака на Форкис и Кето, която приличала на кит, се родили страшилища като граите – три беловласи слепи старици, имащи заедно само едно око и един зъб, които ползвали, редувайки се; исполинската Ехидна; змеят Ладон, който пазел златните ябълки на Хесперидите; горгоните Стено, Евриала и Медуза – чудовища, чиито змийски очи вкаменявали от ужас всеки, осмелил се да ги погледне.

На многобройно потомство се радвал и бог Хелиос (Слънцето) – синовете и дъщерите му наричали Хелиади. Негови деца били Авгий и Пасифая, възлешбницата Кирка и магьосникът Еет... Гея, която уж била жена на Уран, но очевидно не от най-верните, дарила Хелиос с куретите – демонични същества, които научили хората да опитомяват дивите животни, да добиват мед от пчелите, да строят къщи. От нимфата Климена пък Хелиос имал четири дъщери и един син – Фаетон (Блестящ), а от нимфата Рода (Роза) – седмина синове, които се прославили като велики астролози. След време те се заселили на голям остров, който нарекли на майка си – Родос.

Ще да е била величествена, космична гледка как Небето обладало и оплодило Земята. Но как точно се е получило – не се знае! Както не се знае как го правят костенурките с тия черупки на гърба, но е факт, че те се въдят вече 200 милиона години – от ерата на динозаврите та до наши дни. Не се знае как се онождат и акулите – при цялото масово далдисване през последния век все още нито един подводен кинооператор не е успял да заснеме как тези морски чудовища имат интимни отношения. Но е факт, че се размножават – от поне 200 милиона години преди ерата на динозаврите!

В случая едва ли е редно да се говори за кръвосмешение, защото нито Уран бил топлокръвен, нито Гея, но родствената връзка помежду им е безспорна. Днес цивилизованите общества порицават, осъждат и забраняват този тип сексуални взаимоотношения, но ако съвременният пуритан погледне върху ситуацията от космогонична гледна точка, ще трябва да прояви разбиране, последвано от оправдание, продиктувано от крайната ограниченост в тогавашния свят на притежаващи необходимия генетичен материал, без който размножаването е невъзможно. Та поради това на Уран му се наложило да посегне на Гея, за да се възпроизведе божественото чрез създаването на потомство. На Гея посегателството ще да ѝ се е харесало...

Но дори когато се възприема като божествен акт, близкородственото размножаване си отмъщава, създавайки чудовища – петдесетглави същества, циклопи, дракони, змейове...

